

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniae, 1615

9. Rursum alijs exemplis idem confirmatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48767)

CAPVT IX.

Alijs exemplis confirmatur naturam per peccatum debilitatam per mortificationem reparari.

INter ea quæ maximè admiranda fuere in statu innocentia, fuit nominatim hoc, quod concupiscentia carnis sic fuerit rationi subiecta, vt homo in parte sensitua nullum inordinatum motum experiretur, omnes enim sensus imperio parebant rationis. Hoc autem donum reparare possumus beneficio mortificationis.

S. Gregorius scribit S. Benedictum, *Lib. 2. dial. 1. c. 2.* cum, antequam Monachorum pater esset, in eremo fraude daemoneis grauissima libidinis tentatione pulsaretur, sollicitusque esset de auertendo tanto periculo, se velle nudatum magno seruore in vrticas & spinas, quas ibi offenderat, coniecisse, tamdiuque se in illis voluisse, donec omnis tentatio euanuisseratque ex eo tempore sic domitas sensisse animi passiones, vt reliquo vitæ tempore ab ijs fuerit immunis.

S. Bonauentura quoque commemorat sanctum Franciscum initio conuersionis suæ non minus graui tentatione afflictum se nudum abiicisse *Bonau. in e-ius vita.*

L 6 in

in niues, ac mox eam ita perfecte em-
ctam, vt de cætero nunquam fuerit
vlla carnali cupiditate infestatus. Cui
mirabiliter se in hoc facto proditi-
tificationis efficacitas, cum videam
vno modo actu feruenti tantam a Deo
impetratam gratiam, vt non solum
tātus libidinis ardor mox sit extinctus
tamque pestilens vulnus illico sanatum
sed sanatum in omne vitę tempus. Quod
res meritò inflammare nos debet
amplectendum hoc mortificationis
exercitium, vt quoties vel necessitas se-
fert vel opportunitas, feruidos aliquos
cuius actus, qui discretionis tamen limi-
tes non excedant, exerceamus, vel ma-
gnam aliquem contemptum contem-
nendo, vel vehementem aliquem mo-
coercendo & comprimendo; sic erit
fieri, vt magnam animi pacem tranqui-
litateque in diuturnum tempus expo-
riamur.

Inter condiciones quoque illius ste-
tus erat, quòd homo licet cibo opus
haberet, tamen appetitu tam ordina-
to in illum ferretur, vt nihil amplius
sumeret, quàm necessitas postulasset
vel rationis dictamen, diuinaque vo-
luntas præscripsisset. Hoc donum vi-
demus in sanctis & perfectis homini-
bus

bus restitutum opera mortificationis.

Beat. Gregorius Nazianzenus refert *Greg. & Am-
phil. in eius
vita.* Basilium magnum consueſſe ſe mortificare humicubatione, & vnius tunicae attritique pallij geſtatione, atq; etiam nocturnis ad ſomnum vincendum in oratione vigilijs. In cibo ſumendo eam gratiam conſecutus eſt frequentatione ieiunij, vt non ſolum ſupra triduum inedia produceret, diuinis intentus ſermonibus, verum etiam tam longè abeſſet à captanda in cibus voluptate, vt ſolacium ei eſſet, nullam percipere delectationem in cibus.

De ſancto preſbytero Iſidoro ait *In hiſt. Lan-
ſiac.* Palladius, eum mortificaffe ſe non vtendo linea ad carnem veſte, abſtinendo ab eſu carniū, & nunquam ſaturum à menſa diſcedendo. Quibus, alijsque exercitijs ſic refrenauit edendi cupiditatem, vt crebrò, quo tempore neceſſarius victus ſumendus erat, vel in ecſtaſin mentis abriperetur, vel multam lachrymarum vim effunderet, rogatusque, cur illachrymaret, reſpondit, ſe ſummo pudore ſuffundi, quòd cum homo à Deo conditus ſit ad veſcendum cibus cœleſtibus, imò ad perfruendum Deo in voluptatum paradifo,

diso, tamen contra omnem rationem
instar belluæ se abijciat ad pastum
renum.

In statu Innocentiæ homines
omnis timoris humani expertes,
nullus erat, qui nocere eis velle,
posset. At mortificationis studio
facti homines ad maiorem perfectionem
perueniunt, nempe, vt licet non desint
qui nocere & incommodare velint, ta-
men timore vacui maneant. Sic enim
voluntatem suam coniunxerunt, & con-
formârunt cum voluntate diuina,
parati sint omnia mala perpeti tempo-
ralia, diuina eius manu permessa, pro
scilicet conscij, creaturâ nullam sibi
la re incommodare posse, nisi voluntas
diuina accesserit.

In eius vita.

Seuerus Sulpitius narrat S. Marti-
num in hunc modum se mortificasse.
Vili induebatur tunica etiam postquam
Episcopatum iniit, carnem asperum
mabat cilicio, nunquam in excelsa ca-
thedra sedebat, sed in humili scabello.
Ante Episcopatum proprio famulo ca-
ligas detrahebat, calceamenta mun-
dabat, mensæ eius ministrabat. Post-
quam verò factus est Episcopus ipse co-
uiuis suis aliundè venientibus aquam
in manus fundebat, ipse pedes eorum
laua.

MORTIFICATIONE. 245

lauabat. Contemptum sui tantoperè amabat, & quærebat, vt Sanctus Hilarius, quo eum diutius secum retineret, nec Sacerdotem, nec Diaconum eum consecrare voluerit: sed tantum Exorcistam, quod munus erat iuuenum, & seniores dedecebat. A Presbytero quodam ministro suo grauissimis sæpe iniurijs iam Episcopus lacessitus, (appel- labat enim illum insensatum, impostorem & superstitiosum) solo patientiæ clypeo se defendit. Iniurias alijs illatas castigabat, suas ita negligebat, vt nec irati animi indicia vlla proderet. Sciebat enim se ampliorem fructum ex illis patienter tolerandis, quàm vlciscendis relaturum. Atque hoc genere exercita- tionum tantam cõtra omnem metum humanum victoriã nactus est, vt cum aliquando in itinere incidisset in latrones, atq; vnus iam securim in eius ceruicem vibraret, ille metu vacuus ictum paratus fuit excipere. Quo facto latro- num alter permotus, rogauit sanctum Dei, an non rimuisset? ille verò respon- dit, nunquam se magis fuisse securam, quàm tunc.

In historia S. Elezarij Comitis Aria- *Surin in*
ni, legimus eum licet coniugatum & *Septemb.*
nobilissima stirpe editum, tamè cilicio
corpus

corpus afflixisse, & in eo dormi-
 cum esset corpore sanus, crebro
 nasse, & catenula ferrea se diuerberat
 quibus medijs tantam à Deo obtinuit
 gratiam, vt in omnibus mundi periculis
 fuerit imperterritus. Aliquando
 mari iter faciente, tāta oborta est tem-
 pestas, vt malus nauis cum artæm
 diffringeretur, vela discerperentur, &
 ctores omnes vlulatus, desperatio
 vocibus omnium aures complerent,
 ille formidine omni remota oratione
 vacabat. Rogatus deinde, an timuisse
 respondit se nec tunc, nec aliās vllius
 genus mortis timuisse, sed se totum
 uinæ voluntati commississe, paratum
 que fuisse, vt alijs saluis, fluctibus ha-
 rireretur.

*In hist. reli.
 s. 6.*

In statu iustitiæ originalis omnia
 animantia, quantumuis fera, hominum
 imperio erāt subiecta. Idem obtinuit
 multi sancti vi mortificationis. Theo-
 doretus scribit admirandum monachum
 Simonidem, mortificandi sui causa, se
 in speluncam inclusisse, & orationi no-
 ctu diuque, omnibus commoditatibus
 humanis exclusis, vacasse, solisque her-
 bis victitasse: vnde à Deo gratiam ob-
 tinuit, vt bestia ad nutum illi parerent.
 Cū aliquando in eum incidissent via-
 tores,

tores, qui à recta via aberrarant, cuperentque sibi eam demonstrari, iussit eos præstolari, donec bini leones accurrerent, qui accepto mandato magna mansuetudine duces se itineris illis præbuere, donec rectam viam attigissent.

In historia Ordinis Minorum refertur magnum quendam seruum Dei nomine Innocentium de S. Angelo, insignemque verbi diuini concionatorem, ad mortificandam honoris cupiditatem, se, quantum honestas patiebatur, omni veste spoliasse, oneratumque alijs & capis per vias vrbis, in qua concionabatur, incessisse. Quod quia ille fecerat causa expugnandæ vanæ gloriæ, zeloque se mortificandi, factum est, vt populus nullum inde scandalum accepit, sed maiori eum amore & honore deinceps fuerit prosecutus. Deinde ad tantam vitæ puritatem hoc exercitij genere peruenit, vt videretur ad primæ innocentie statum reuertisse. Nam auicula illi obsequebantur, auolando vel aduolando quoties vellet, cantando item, & lætitiæ varia signa vna cum ipso demonstrando, ac tandem acceptæ eius benedictione discedendo. His alijsque similibus exemplis, quæ in lege

Euan-

*Patre 3. li. 8.
cap. 36.*

Euangelica, vt diximus, sunt in
 ra, Deus declarare voluit mortifica
 nis virtutem. Vnde duo haurire po
 mus documenta: Alterum est, quod
 hinc facile intelligamus summam
 iestatem, & sublimitatem legis Eua
 licæ, quippe in qua talia efficit mor
 tificatio, qualia in nulla alia secta ve
 efficiuntur, vt statim declarabimur.
 Alterum est, magno animi ardore
 studio complectendam esse hanc mor
 tificationem, omnesque corruptæ
 turæ nostræ cupiditates frangendas,
 paulatim sanetur, & cum puritate
 promptitudine ea faciat, quæ Deo
 dicat gratissima. Constat sanitatem
 corporalem exigui esse pretij, & per
 diuturnam, sic vt multis vtilior sit
 firmitas; & tamen appetitum nostrum
 comprimimus, & seuerè mortificamus
 abstinentia cibi & potus, inedia longè
 amarum potionibus, & duris cautè
 ad sanitatem recuperandam, idque co
 dimus iustissimæ rationi esse conse
 taneum: quanto iustius ergo nos mor
 tificamus, abstinendo à rebus seculis
 dum carnem amatis, & corpus seuerè
 rius tractando, ad recuperandam ani
 mæ salutem, cuius tam immensum
 pretium est, vt vel vnus gratiæ, in qua
 salu
 teste
 moib
 que n
 gratia
 enim
 natur
 fors e
 dam
 Eius
 obtin
 & glo
 durat
 mus
 tu d
 illa,
 quam
 ita fa
 sti, a
 ctum
 qui pe
 nam.
 ex

salus consistit, gradus, plus valeat,
 teste S. Thoma, vniuerso mundo, *o- 1. 2. q. 114. a.*
 moribus corporibus coelestibus, tota- *9. ad primū.*
 que natura humana, & angelica, si
 gratiam secludas. Quantumcunque
 enim exigua sit gratia, tamen diuinæ
 naturæ, meritorumque Christi con-
 sors est, & quoad durationem quo-
 dammodo exæquatur æternitati Dei.
 Eius siquidem beneficio ab ipso Deo
 obtinetur & corporum immortalitas,
 & gloria animarum in sempiternum
 duratura. O quantum quæstum faci-
 mus quocumque mortificationis a-
 ctu diuinæ gratiæ innixæ, nam cum
 illa, pariter augetur nostra salus. O
 quam sapientes & prudentes sunt, qui
 ita faciunt; parent enim monito Chri-
 sti, æternæ sapientiæ, dicentis per San-
 ctum Ioannem, *Operamini non cibum, In hoc trado*
qui perit, sed qui permanet in vitam eter-
nam. *p. 3.* Qua autem moderatione hæc
 exempla sanctorum sint imitan-
 da postea tracta-
 bimus.

C A-